

Reklámsong

Igyatok Sprite-ot! Sprite a demokráciák új fokmérője.

(Diétás limonádé műanyag üvegekben.)

*A jó-lét ontó automaták bűse, akárból jársz is,
elhalmoz e nedv lágyan pezsegő, seLYmes áradatával.*

(Nélküle dalt már sehol nem zeng a szív zenéje.)

Demokráciánk új fokmérője a Sprite. Igyatok Sprite-ot!

(Műanyag üvegekből diétás limonádét.)

*A közreadás – azon túl, hogy immár a magyar irodalom rendszerében is bevetté kezd válni – számomra talán a legfontosabb része az irodalmi közvetítésnek. A közreadó (szerkesztő, filológus) által betöltött mediátor-pozíció nélkül akadozna a rendszer (természetesen itt csupán irodalomról van szó). A hagyomány szerint a jó mű mindig kiharcolja a kánonon belül őt megillető helyet. Ezt én nem egészen gondolom így. Egyébként is egy rendszer nem kizárólag jó művekből áll össze. Engedjék meg hát, hogy közreadjam most b Kovács Kázmér régebbi költésű verseit, melyek félháborús körülmények között jelentek meg, szétszórva délvidéki és/vagy jugoszláviai illetve ex-jugoszláviai médiumok hasábjain. Azóta persze megváltozott a helyzet. Nyakunkon a kikényszerített béke, s e közép-bácskai köd költő magyar nyelven fogant versei is utat találnak maguknak, ha máshol nem, akkor az általam is szerkesztett Symposium hasábjain (L.: Japáni körvess magyar nyelven, A vers helyi narratívja, Paradigmatikus töredék.) Félő azonban, hogy a gyanú hermeneutikáját magukról levetkezni képtelen receptorok kabátlopási ügybe kívánják keverni szerzőnket, mintahogy azt szerzőtársnőnk, Aaron Blumm sem kerülhette el, ki nek személyazonosságát írásainak egyik ismertetője igen erőteljesen megkérdőjelezte. Nos a szövegvilág és a referencialitás közötti azonosság/különbőség dichotómia fejről a talpára való állítása már, véleményem szerint, nem kifejezetten mediatori feladat. Az ugyanis többnyire csak szövegek között közvetít.

Irgalom

*Cseppnyi irgalom sem maradt, hogy eljött a hó-hollók hava.
A völgyre vaskos köd kövült, dagadt már a vádak vak sava.
Vért zilált ezer gyáva, sértődött vétek vágya.
A bércről szilaj szél szaladt: a tiszták bős, taroló joga.
Hó-hollónk hava ím alászállt, szívéinkben jég már a moha.*

Testamentum

*Falhoz állt – midőn vétkezett – köd-költőnk is, hisz nem létezett
számára, tudta jól, esély más, mint a dal, vagy egy zord beszély.
Meghalva, össz vagyonát e falba testálta át.
Soha költő még – ez szent igaz, és elég lenne tőle az,
ha korunk ennyit is eltanul – nem élt (pojetikátlanul.*

Szegsáron születni

*Szegsáron (akár, ha ama Szekszárdon is) századvégei
tájon születni meg – meddig fájjon e hely- s kortünet – bélyeg.
(Színész nő és szerelem, Bihály kibaszott velem.)
A választott szent kegye, ki nem találhat öblős cetgyomor
mélyén menedélyt, s a borzalmak éjén rá is sort kerítenek.*

Meríték újból

D. K. KONTRA K. D.

*Mert nem én kezdtem, de nem ám, e hagyományt testálták reám,
mely nem kényszerít, s enged mernem kristályvizéből.
Meríték újból: koponyám telik eme homokpocsolyán.
Melybe ez ócska óra csonka, gúlányi ó orra csontja
épül be - nyergén meg a szép a jóval békül meg.
S telepereg ez elmekerek szempuha homokszemkeret
(szomj a borongó emlékek romja tövén már nem ül).*